

רשומות

הצעות חוק

ה כ נ ס ת

1 בדצמבר 2004

59

י"ח בבטלו התשס"ה

(גוסח מתוקן)

עמוד

- 38 . הצעת חוק לתיקון פקודת הנוזקין (תיקון מס' 10) (פיצויים שאינם תלויים בנזק), התשס"ה–2004 .
- 39 . . . . . הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 84) (עבירות מין שנעשו בקטין), התשס"ה–2004 .
- 40 . . . . . הצעת חוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסד המכוון למתן שירות לקטינים (תיקון מס' 2) (הרחבת תחולה), התשס"ה–2004 .
- 41 . . . . . הצעת חוק הבטחת הכנסה (תיקון מס' 24) (הכרה באפוטרופוס כהורה יחיד), התשס"ה–2004 .
- 42 . . . . . הצעת חוק לתיקון דיני הרשויות המקומיות (ייצוג הולם) (תיקוני חקיקה), התשס"ה–2004 .

מתפרסמות בזה הצעות חוק של חברי הכנסת מטעם ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת:

הצעת חוק לתיקון פקודת הנזיקין (תיקון מס' 10) (פיצויים שאינם תלויים בנזק), התשס"ה – 2004*

הוספת סעיף 76א 1. בפקודת הנזיקין [נוסח חדש]¹, אחרי סעיף 76 יבוא:

76א. (א) בית המשפט רשאי לפסוק לתובע פיצויים שאינם תלויים בנזק, אם מצא שהעוולה נעשתה בזדון, כשעיקר כוונתו של הנתבע היתה הפגיעה בתובע.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), פיצויים לפי סעיף זה לא יעלו על 100,000 שקלים חדשים; שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לשנות את הסכום האמור; הסכום האמור יהיה צמוד למדר המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מיום קבלת החוק לתיקון פקודת הנזיקין (תיקון מס' 10), התשס"ה – 2004, בכנסת או מיום הגדלת הסכום האמור, לפי הענין.

ד ב ר י ה ס ב ר

בנסיבות אלו, ועל מנת לעגן בחקיקה את סמכותם של בתי המשפט לפסוק פיצויים אשר מביאים בחשבון את חומרת התנהגותו של המזיק, מוצע לקבוע בפקודה את סעיף 76א שלפיו בית משפט יהיה רשאי לפסוק פיצויים מוגברים מקום שבו מצא כי עוולה נעשתה בזדון כשעיקר כוונתו של הנתבע היתה פגיעה בתובע. בעוד שפיצויים עונשיים הם פיצויים שעל מזיק לשלם לניזוק בסכום שאינו משקף הערכה של הנזק שגרם המזיק לניזוק על ידי עוולה אלא בא להעניש את המזיק על עצם התנהגותו, הפיצויים המוגברים מביאים בחשבון את חומרת התנהגותו של המזיק, תוך הערכה כנה של הנזק שנגרם לניזוק כאשר נזק זה הוגבר על ידי התנהגותו השלילית והבלתי ראויה של המזיק.

בסעיף קטן (ב) מוצע כי סכום הפיצוי שיפסוק בית המשפט לא יעלה על סכום של 100,000 שקלים חדשים ויהיה צמוד למדד. עם זאת, מוצע כי שר המשפטים יהיה רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות סכום זה.

במהלך הכנת הצעת החוק לקריאה השניה ולקריאה השלישית תבחן הוועדה האם יש מקום להתנות פסיקת פיצויים מוגברים ביסוד נפשי של זדון דווקא ולא יסוד נפשי אחר. כן תבחן הוועדה האם יש מקום לשנות את תקרת הסכום המוצע לפיצוי. עוד תבחן הוועדה אפשרות הוספתה של הוראת תחולה וכן את היחס בין הצעת החוק לבין הוראת חוק פרטיקולרית אחרת בחקיקה הקובעת במקרים מסוימים פסיקת פיצויים ללא הוכחת נזק (ראה למשל הוראת סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965).

הצעת החוק לתיקון פקודת הנזיקין (תיקון מס' 10) (פיצויים שאינם תלויים בנזק), התשס"ה – 2004, המתפרסמת בזה, באה לאפשר לבתי המשפט, בדרך של תיקון פקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן – הפקודה), לפסוק פיצויים מוגברים שאינם תלויים בנזק, מקום שבו מצא בית המשפט שעוולה נעשתה בזדון, כאשר עיקר כוונתו של המזיק היתה פגיעה בניזוק.

בהתאם למצב החוקי היום, מטרת דיני הפיצויים היא שלילת התוצאה של מעשה נזיקין בדרך של העמדת הנזיק, עד כמה שהדבר ניתן להיעשות, באותו מצב שבו היה נתון בעת מעשה הנזיקין אילו לא מעשה הנזיקין. כך, מטרת דיני הפיצויים היא מטרה תרופתית בלבד ולכן פיצויים ייפסקו רק אם נגרם נזק וכדי הנזק שנגרם. עם זאת, בפסיקה הוכרה האפשרות לפסוק פיצויים גם מקום שמטרתם איננה תרופתית בלבד. כך למשל, הכירו בתי המשפט בישראל באפשרות לחייב מזיק בפיצויים עונשיים, דהיינו פיצויים אשר אינם משקפים הערכה של הנזק שגרם המזיק לניזוק על ידי העוולה, אלא באים להעניש את המזיק על התנהגותו השלילית (ראה למשל ע"א 216/54 שניידר נ' גליק, פ"ד ט 1331; ע"א 30/72 פרידמן נ' סגל, פ"ד כז (2) 225 וכן ע"א 670/79 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' מזרחי, פ"ד מא (2) 169). ואולם, בפועל, בתי המשפט בישראל אינם מרבים לפסוק פיצויים עונשיים (ראה ע"א 3654/97 קרטין נ' עתרת ניירות ערך (2000) בע"מ, פ"ד נג (3) 385). יצוין, כי גישת הפסיקה אשר חזרה וקבעה כי בסמכותם של בתי המשפט לפסוק פיצויים עונשיים אף זכתה לביקורת (ראה ע"א 140/00 עיזבון המנוח מיכאל אטינגר ז"ל נ' החברה לשיווקם ופיתוחם הרובע היהודי בעיר העתיקה (טרם פורסם)).

חברי הכנסת: רשף חן, רוני בריזון

* הצעת חוק מס' 2284/פ; הועברה לוועדה ביום כ"ז בסיון התשס"ד (16 ביוני 2004).
¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266; ס"ח התש"ס, עמ' 213.

הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 84) (עבירות מין שנעשו בקטין), התשס"ה – 2004*

1. בחוק העונשין, התשל"ז–1977¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 354 –
- (1) בסעיף קטן (א), אחרי "בעבירות המנויות בסעיף" יבוא "קטן";
- (2) בסעיף קטן (ב) ברישאה, במקום "סעיף זה" יבוא "סעיף קטן (א)";
- (3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) (1) בעבירות המנויות בסעיף קטן זה, שנעברו בקטין, בידי מי שמלאו לו חמש עשרה שנים, והוא אינו האחראי על הקטין או בן משפחה, כהגדרתם בסעיף קטן (א)(2), יחל מניין תקופת ההתיישנות ביום שמלאו לקטין שמונה עשרה שנים; ואולם אם חלפו עשר שנים מיום ביצוע העבירה – לא יוגש כתב אישום אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה –
- (א) אינוס – לפי סעיף 345;
- (ב) מעשה סדום – לפי סעיף 347(ב);
- (ג) מעשה מגונה – לפי סעיף 348(א), (ב) או (ג).
- (2) הוראות סעיף קטן זה יחולו גם על עבירה שביום... **טרם התיישנה לפי סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב–1982², לפי הדין שחל עליה ערב המועד האמור.
- (ד) הוגש כתב אישום, לפי סעיף קטן (ג), בעקבות תלונה שהוגשה למשטרה לאחר שחלפו עשר שנים ממועד ביצועה, לא יורשע אדם על סמך עדות יחידה של נפגע העבירה אלא אם כן יש בחומר הראיות דבר לחיזוקה; כלל כתב האישום גם עבירה שלא כאמור בסעיף קטן (ג), תחול הוראת סעיף קטן זה רק לענין העבירה כאמור באותו סעיף קטן."

ד ב ר י ה ס ב ר

בחוק העונשין (תיקון מס' 74) (הארכת תקופת ההתיישנות בעבירות מין שנעשו בקטין), התשס"ג–2003 (ס"ח התשס"ג, עמ' 514) (להלן – תיקון 74), הוארכה תקופת ההתיישנות בעבירות מין שנעברו בקטין על ידי בן משפחתו או האחראי עליו והועמדה על עשר שנים מיום שמלאו לנפגע העבירה 28 שנים. מטרת תיקון 74 היתה לאפשר העמדה לדין פלילי במקרים שבהם נפגעי עבירה מתלוננים על ביצוע העבירה בחלוף שנים, זאת, בשל אופיין המיוחד של עבירות מין במשפחה או במערכות יחסים שבין קטין לבין האחראי עליו.

התיקון המוצע בזה לחוק העונשין בא להאריך את תקופת ההתיישנות גם במקרים של עבירות מין שבוצעו בקטין שלא על ידי בן משפחה או האחראי על הקטין. נמצא, כי גם נפגעי עבירה כזו מתלוננים על עבירות כאמור רק בחלוף שנים מיום ביצוע העבירה ותקופת ההתיישנות הקבועה היום בעבירות מסוג זה, העומדת על עשר שנים

הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 84) (עבירות מין שנעשו בקטין), התשס"ה–2004, המתפרסמת בזה, באה לקבוע כי בעבירות מין שבוצעו בקטין שלא על ידי בן משפחה או האחראי על הקטין, יחל מרוץ התיישנות העבירה מהיום שמלאו לקטין 18 שנים.

הכלל הקבוע בדיני העונשין הוא כי משחלפה תקופת ההתיישנות הקבועה בחוק לעבירה לא ניתן להעמיד לדין בשלה. סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב–1982, המעגן את הכלל בדבר התיישנות עבירות, קובע כי התיישנות מתחילה עם ביצוע העבירה. עוד קובע הסעיף מדרג להתיישנות עבירות לפי חומרת העבירה. כך למשל: בעבירה מסוג פשע עומדת תקופת ההתיישנות על עשר שנים מיום ביצוע העבירה ואילו בעבירה מסוג עוון עומדת תקופת ההתיישנות על חמש שנים מיום ביצוע העבירה.

* הצעת חוק מס' 1066/פ: הועברה לוועדה ביום כ' בסיון התשס"ד (9 ביוני 2004).
¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226: התשס"ה, עמ' 14.
² ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.
** המועד ייקבע בעת הכנת הצעת החוק לקריאה השניה ולקריאה השלישית.

2. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בתוספת השלישית, בפרט (1), בפסקה (ד) שבטור ב', במקום "ו-354(א)" יבוא "ו-354(א) או (ג)".

ד ב ר י ה ס ב ר

354(ג) כמוצע בפסקה 1), וכן כי אם הוגשה התלונה ששימשה בסיס לאישום, בחלוף עשר שנים מיום ביצוע העבירה, לא יורשע אדם על סמך עדות יחידה של נפגע העבירה אלא אם כן יש בחומר הראיות דבר לחיזוקה (סעיף 354(ד) כמוצע בפסקה 1). ואולם, לא יידרש חיזוק בענין עדות יחידה של אותו נפגע בעבירה אחרת אף אם כלולה היא באותו כתב אישום שהוגש לפי הסעיף החדש המוצע: כך למשל, אם באותו כתב אישום שבו כלולות העבירות שביצעו בנפגע העבירה בהיותו קטין גם עבירות מין שביצעה בנפגע העבירה בשנות העשרים שלו, לא יידרש חיזוק לעדות יחידה באשר לעבירה האחרונה.

מיום ביצוע העבירה, התבררה כקצרה מדי משום שנפגעי עבירה רבים, אשר נפגעו בהיותם קטינים, מסוגלים לחשוף את עצם הפגיעה בהם רק לאחר חלוף יותר מעשר שנים. לפיכך, מוצע להאריך את תקופת ההתיישנות ולקבוע שההתיישנות בת עשר השנים תחל רק ביום שבו הגיע נפגע העבירה לגיל 18.

ניהול המשפט לאחר שחלפו שנים רבות מיום ביצוע העבירה אינו קל, ויש בו, בין השאר, הכבדה על הנאשם בניהול הגנתו ובאיסוף ראיותיו: לכן מוצע לקבוע כי כתב אישום אשר מוגש לאחר שחלפו עשר שנים מיום ביצוע העבירה טעון אישור היועץ המשפטי לממשלה (סעיף

חברת הכנסת גילה פינקלשטיין

הצעת חוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסד המכוון למתן שירות לקטינים (תיקון מס' 2) (הרחבת תחולה), התשס"ה-2004*

1. בסעיף 1 בחוק העיקרי –

(1) לפני הגדרת "בגיר" יבוא:

"אדם עם פיגור שכלי" – מי שוועדת אבחון כמשמעותה בחוק הסעד (טיפול במפגרים), התשכ"ט-1969¹, מצאה כי הוא מפגר;

(2) בהגדרה "מוסד" –

(א) האמור בה יסומן "1)";

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) (א) מקום, מהמפורטים להלן, שבו נמצאים בני אדם עם פיגור שכלי:

(1) מעון, כהגדרתו בחוק הפיקוח על מעונות, התשכ"ה-1965²;

ד ב ר י ה ס ב ר

בבסיס הצעת החוק עומדת התפיסה כי מלבד אוכלוסיית הקטינים הזקוקה להגנה קיימת קבוצה נוספת הזקוקה אף היא להגנה דימה והיא ציבור האנשים עם פיגור שכלי. אנשים עם פיגור שכלי, בשל היותם כאלה, חשופים לניצול מיני ולפגיעה מינית מצד הסביבה, זאת – בדומה לאוכלוסיית הקטינים.

מחקרים שנעשו הראו כי אוכלוסיית האנשים עם פיגור שכלי מהווה מטרה לפגיעה חוזרת ונשנית מצד עברייני מין,

הצעת החוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסד המכוון למתן שירות לקטינים (תיקון מס' 2) (הרחבת תחולה), התשס"ה-2004, המתפרסמת בזה, באה להרחיב את האיסור הקבוע בחוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסד המכוון למתן שירות לקטינים, התשס"א-2001 (להלן – החוק), ולקבוע איסור גם על העסקתם של עברייני מין במוסדות המכוונים למתן שירות לאנשים עם פיגור שכלי.

* הצעת חוק מס 2230/9: הועברה לוועדה ביום י"ח בתמוז התשס"ד (7 ביולי 2004).

¹ ס"ח התשכ"ט, עמ' 132.

² ס"ח התשכ"ה, עמ' 48.

- (2) מעון יום או מרכז טיפולי;
- (3) מקום עבודה שיקומי;
- (4) מכון כושר או מועדון ספורט, שבו מתאמנת, בין השאר, קבוצה של בני אדם כאמור;
- (5) מקום שבו מתקיימות פעילויות פנאי לקבוצות כאמור.
- (ב) עסק, מהמפורטים להלן, העוסק במתן שירותים לבני אדם עם פיגור שכלי:
- (1) עסק להסעה העוסק, בין השאר, בהסעת קבוצה של בני אדם כאמור;
- (2) עסק העוסק, בין השאר, במתן שירותי נופש וטיולים לקבוצות כאמור;
- (3) עסק העוסק, בין השאר, באבטחת קבוצות כאמור.

ד ב ר י ה ס ב ר

במהלך הכנת הצעת החוק לקריאה השניה ולקריאה השלישית תבחן הוועדה האם לצמצם את תחולת הצעת החוק מבחינת היקף המוסדות שעליהם יחול החוק, זאת, לאור הכוונה להחיל את איסור ההעסקה הקבוע בחוק רק לגבי אותם מוסדות אשר עיקר עיסוקם במתן שירות לקבוצת אנשים עם פיגור שכלי.

כן תבחן הוועדה האם להרחיב את תחולת הצעת החוק כך שיחול גם על קבוצות נוספות הנמצאות בסיכון גבוה לפגיעה מינית, ביניהן – אנשים עם מוגבלות נפשית, אנשים הלוקים באוטיות, אנשים עם לקויות שכליות אחרות ואנשים עם קשיי תקשורת חמורים.

חבר הכנסת יצחק הרצוג

בין השאר, בשל יתרונו השכלי של התוקף על פני הנפגע, קיומם של יחסי תלות או מרות בין הנפגע לתוקף, ניצול תלותו של הנפגע בזולת בביצוע פעילויות אינטימיות כמו רחצה ולבישת בגדים, וכן קשיי תקשורת של הנפגע אשר גורמים לתוקף להניח כי מעשיו לא יתגלו.

בנסיבות האמורות, ועל מנת לנסות ולהגן על אוכלוסיית האנשים עם פיגור שכלי מפני עברייני מין, מוצע לקבוע כי החוק יחול גם על מוסדות המכוונים למתן שירותים לאנשים עם פיגור שכלי.

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חברי הכנסת מטעם ועדת העבודה והבריאות של הכנסת:

הצעת חוק הבטחת הכנסה (תיקון מס' 24) (הכרה באפטרופוס כהורה יחיד), התשס"ה – 2004*

1. בסעיף 1 לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980,¹ בהגדרה "הורה יחיד" –
- (1) במקום "הורה יחיד" יבוא "הורה יחיד" – כל אחד מאלה:²
- (2) האמור בהגדרה יהיה פסקה "1";

ד ב ר י ה ס ב ר

שהוא גבוה מהשיעור שלו זכאי יחיד שאינו מוגדר כהורה יחיד בחוק זה.

חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980 (להלן – חוק הבטחת הכנסה), קובע כי מי שהוכר כהורה יחיד ובהחוקתו ילד הנמצא עמו, זכאי לגמלת הבטחת הכנסה בשיעור

* הצעות חוק מס' פ/302, פ/323: הועברו לוועדה ביום ה' בחשון התשס"ה (20 באוקטובר 2004).
1 ס"ח התשמ"א, עמ' 30; התשס"ד, עמ' 392.

(3) אחרי פסקה (1), יבוא:

"(2) מי שמתקיים בו האמור בסעיף 1 לחוק משפחות חד הוריות, התשנ"ב-1992², ומונה כאפוטרופוס לילד שהוא אחד מהמנויים בפסקאות (1) עד (5) בהגדרה "ילד" בסעיף 238 לחוק הביטוח".

ד ב ר י ה ס ב ר

יחידים שבהזקתם ילד. בכך יושווה, לענין חוק הבטחת הכנסה, מעמדו של אפוטרופוס שאין לו בן זוג למעמדו של הורה יחיד שעמו ילד.

מוצע בסעיף 1 לתקן את ההגדרה הורה יחיד באופן שיכלול גם אפוטרופוס שלא מכוח הורות שאין לו בן זוג, ושבהזקתו ילד, כך שגם הוא יהיה זכאי לגמלת הבטחת הכנסה בשיעור המשתלם להורה יחיד.

השפעת החוק המוצע על זכויות ילדים

הצעת חוק זו באה להיטיב עם ילדים הגדלים אצל אפוטרופוס שאין לו בן זוג ושאינו הורה הילד, באמצעות מתן גמלת הבטחת הכנסה בשיעור המוגדל לאפוטרופוס.

להערכת משרד האוצר, הצעת החוק כרוכה בעלות תקציבית של כמיליון שקלים חדשים בשנה.

בשנים האחרונות חל גידול משמעותי במספר המשפחות המורכבות מאפוטרופוס שלא עקב הורות שאין לו בן זוג וקטין.

חוק הבטחת הכנסה, כנוסחו היום, קובע בסעיף 1 כי המונח ילד יהיה כהגדרתו בסעיף 238 בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הביטוח הלאומי). שלפיו ילד, הוא אחד מאלה: ילד של המבוטח ונכד שכל פרנסתו על המבוטח בתנאים הקבועים בסעיף, וכן ילד מאומץ וילד חורג לפי סעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי.

לפיכך ילד הגדל אצל אפוטרופוס שהוא אינו הורהו אינו נמנה עמהם.

הצעת חוק הבטחת הכנסה (תיקון מס' 24) (הכרה באפוטרופוס כהורה יחיד), התשס"ה-2004, המתפרסמת בזה, מטרתה לכלול גם אפוטרופוס כאמור בכלל הורים

חברי הכנסת: רשף חן, רוני בריוון, יגאל יאסינוב, אילן ליבוביץ, אהוד רצאבי, מרינה סולודקין

² ס"ח התשנ"ב, עמ' 147.

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חבר הכנסת מטעם הוועדה לקידום מעמד האישה של הכנסת:

הצעת חוק לתיקון דיני הרשויות המקומיות (ייצוג הולם) (תיקוני חקיקה), התשס"ה – 2004*

תיקון פקודת העיריות
1. בפקודת העיריות¹ –
(1) בסעיף 162 –

(א) בפסקה (ב), בסופה יבוא "ושבקרבו מומלצי הסיעות ינתן ביטוי הולם לייצוגם של בני שני המינים, ככל שניתן בנסיבות הענין";

ד ב ר י ה ס ב ר

לחוק שיווי האישה, התשי"א-1951, לגבי גופים ציבוריים וועדות המכרזים והמינויים של גופים אלה.

סעיף 1 מטרתה של הצעת חוק זו לקבוע חובה דומה לזו הקיימת כבר בחקיקה כאמור בוועדות רשות שמקימה עיריה (סעיף 1(1) המוצע), בתאגידים עירוניים (סעיף 1(2) המוצע) ובחברות עירוניות מיוחדות (סעיף 1(3) המוצע). מוצע כי החובה לתת ביטוי הולם לייצוגם של בני שני המינים בוועדות ובגופים המפורטים לעיל, תחול רק על נציגים שאינם חברי מועצה. זאת, לאור הקביעה הכללית

חובת מתן ייצוג הולם לבני שני המינים מוסדרת כיום בחקיקה במספר תחומים: חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975, מט"ל, בסעיף 18א, חובה לתת ביטוי הולם לייצוגם של בני שני המינים בעת מינוי דירקטורים לדירקטוריון של חברה ממשלתית על ידי שרי הממשלה, ככל הניתן בנסיבות הענין; כך גם סעיף 15א בחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959, הקובע חובת ייצוג הולם לבני שני המינים לגבי עובדים בשירות המדינה, בכלל הדרגות והמקצועות, בכל משרד ובכל יחידת סמך וסעיף 16

* הצעת חוק מס' 2380/0: הועברה לוועדה ביום כ"ח בתשרי התשס"ה (13 באוקטובר 2004).
¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197; ס"ח התשס"ד, עמ' 529.

(ב) אחרי פסקה (ב) יבוא:

"(ג) בסמוך לפני אישור הרכב הוועדה על ידי המועצה כאמור בפסקה (ב) סיפה תונח בפני מועצת העיריה חוות דעתו של היועץ המשפטי של העיריה בדבר קיום ייצוג הולם בקרב מומלצי הסיעות.;"

(2) בסעיף 249א, אחרי פסקה (3) יבוא:

"(א3) בקרב נציגי העיריה שאינם חברי המועצה, יינתן ביטוי הולם לייצוגם של בני שני המינים, ככל שניתן בנסיבות הענין; בסמוך לפני קביעת נציגי העיריה על ידי המועצה כאמור בפסקה (1) תונח בפני מועצת העיריה חוות דעתו של היועץ המשפטי של העיריה בדבר קיום ייצוג הולם בקרב נציגי העיריה שאינם חברי המועצה.;"

(3) בסעיף 249ב(ב), אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) בקרב הדירקטורים יינתן ביטוי הולם לייצוגם של בני שני המינים, ככל שניתן בנסיבות הענין; בסמוך לפני קביעת דירקטורים כאמור בפסקה (1) תונח בפני מועצת העיריה חוות דעתו של היועץ המשפטי של העיריה בדבר קיום ייצוג הולם בקרב הדירקטורים.;"

2. בפקודת המועצות המקומיות², אחרי סעיף 13 ב יבוא:

תיקון פקודת המועצות המקומיות

113. (א) הוראות סעיף 162 לפקודת העיריות שענינן ייצוג הולם לבני שני המינים יחולו, בשינויים המחויבים, על מועצה מקומית שהקימה ועדה קבועה או ארעית לענינים או למקרים מסוימים, שאינה ועדה שחובה עליה להקימה לפי כל דין.

"תחולת פקודת העיריות – ייצוג הולם לבני שני המינים

(ב) הוראות סעיף 249א לפקודת העיריות שענינן ייצוג הולם לבני שני המינים יחולו, בשינויים המחויבים, על מועצה מקומית שייסדה תאגיד."

ד ב ר י ה ס ב ר

המפורטים לעיל, תונח בפני הגורם הממנה חוות דעתו של היועץ המשפטי של העיריה בדבר יישום הוראות החוק. סעיף 2 מוצע להחיל את ההוראות בדבר ייצוג הולם לבני שני המינים גם בוועדות רשות שמקימה מועצה מקומית, ובתאגידים שייסדה. מתן הביטוי ההולם לבני שני המינים בעת בחירת דירקטורים מוסדר כבר בפקודת המועצות המקומיות, בסעיף 34א.

חבר הכנסת גדעון סער

בסעיף 6(ב) (2) לחוק שיווי זכויות האישה, התשי"א-1951, שלפיה החובה לתת ביטוי הולם לייצוגם של בני שני המינים לא תחול מקום שנציגי הגוף הציבורי (לרבות רשות מקומית וחברה עירונית) מכהנים בהנהלה, בדירקטוריון או במועצה בתוקף היותם נבחרים ציבור.

על מנת לסייע להגשמת הוראות החוק המוצע, מוצע לקבוע כי בסמוך לפני מינוי נציגים לוועדות או לגופים

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256: ס"ח התשס"ד, עמ' 501.

